

Arrest

nr. 139 029 van 23 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HUGET en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Kameroens staatsburger te zijn en u bent afkomstig uit Kumba, South West Region.

U verklaart dat in uw dorp een film werd getoond door een student van de universiteit van Buea. Het bleek een pornofilm waarin twee blanke mannen seks hadden met elkaar. U vond dat wel interessant en besloot hierna dat u seks wilde met mannen. Toen u enkele maanden later ene (C.) leerde kennen die duidelijk maakte dat hij u erg leuk vond, begon u een relatie met hem. Jullie spraken regelmatig met elkaar af.

Op een dag werden u en (C.) echter betrapt door (S.C.), de moeder van uw kind. Zij viel de kamer binnen en maakte een grote scène, waardoor verschillende mensen uit de wijk naar jullie toekwamen. Ze namen (C.) zijn gsm en portefeuille af en begonnen u te slaan. (C.) is met de auto

kunnen vluchten, maar u werd vastgebonden. De wijkgenoten verwittigden uw zus die op haar beurt de politie op de hoogte bracht. U werd vervolgens naar het politiekantoor meegenomen, waar u iets meer dan een week moest verblijven. Uiteindelijk werd u vrijgelaten op voorwaarde dat u zich elke week bij de politie zou gaan aanmelden. U ging dus terug naar uw wijk, maar er werd u al snel duidelijk gemaakt dat u daar niet meer welkom was. Hierna leerde u (S.) kennen, hij was ook homoseksueel en vertelde u dat hij u zou kunnen helpen om het land te verlaten.

Uiteindelijk bent u dan op 13 mei 2014 vanuit Douala naar België vertrokken. U bent hier op 14 mei 2014 aangekomen en hebt op 16 mei 2014 asiel aangevraagd bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw geboorteakte en een folder van een homobar neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omwille van uw seksuele geaardheid. U verklaart dat u een homoseksuele relatie had met (C.), maar dat u, nadat jullie door uw ex werden betrappt, problemen hebt gekregen met de politiediensten en met uw wijkgenoten. Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd uw relaas en uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het CGVS gegronde redenen heeft om te twifelen aan uw homoseksuele geaardheid. U bent er tijdens het bijna vier uur durende gehoor op het CGVS immers niet in geslaagd om duidelijk weer te geven wanneer en hoe u zich bewust werd van deze homoseksuele geaardheid. Aanvankelijk verklaarde u dat u homo bent geworden nadat u seks had gehad met (C.) en dat dat goed voelde. U verklaarde hierbij ook dat u er voor u (C.) kende nooit aan had gedacht om een relatie met een man te beginnen, u had het "mensen ook nog nooit zien doen" voor u (C.) leerde kennen (CGVS p.11). Dit terwijl u kort daarna verklaarde dat u drie à vier maanden voor u (C.) leerde kennen in uw dorp een homoseksuele pornofilm had gezien en dat u hierna al besepte dat u wel eens wilde proberen om seks te hebben met een man, u wilde experimenteren (CGVS p.12,14). Deze niet eenduidige verklaringen zijn zeer opmerkelijk en komen weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over. Ook uw verklaring dat u nadat u die film had gezien gewoon hebt besloten om homo te blijven, dat u zich daar prima bij voelde, dat niets u meer in de weg stond (CGVS p.16) getuigt niet van doorleefde ervaringen, gezien een seksuele geaardheid geenszins het voorwerp uitmaakt van een keuze of besluit dat men op basis van bepaalde zaken kan maken. Ook is het weinig aannemelijk dat u zich in de context van een homofobe maatschappij als de Kameroense "prima" voelde bij uw homoseksuele geaardheid en dat u het gevoel had dat niets u in de weg stond, aangezien uit uw verklaringen meermaals blijkt dat homoseksualiteit volgens de algemene opinie in uw land taboe is, dat het met hekserij gelinkt wordt en dat het je dood zou betekenen als iemand erachter zou komen dat u een relatie met een man hebt (CGVS p.11). In het verlengde hiervan is ook uw verklaring dat u helemaal niet bang was nadat u eenmaal seks had gehad met een man, omdat u het in de film had gezien (CGVS p.16) niet overtuigend. Wanneer u werd gevraagd waaruit (C.) had afgeleid dat u homoseksueel was – hij begon u immers zeer direct en openlijk te verleiden zonder dat hij u goed kende – verklaarde u eerst dat u dat niet weet, omdat u op dat moment nog niet homo was (CGVS p.16), terwijl u later verklaarde dat hij wist dat u homo was omdat u op dat moment een oorbel had (CGVS p.17). Deze verklaringen zijn echter opnieuw niet overtuigend. U had immers eerder al verklaard dat u homo was geworden nadat u de pornofilm had gezien, zoals eerder reeds werd aangegeven. Dat u dan toch plots zegt dat u op het moment dat u met (C.) in contact kwam nog geen homo was, overtuigt niet. Bovendien getuigen uw verklaringen over (C.) die zei dat zwarte mensen die oorbellen dragen allemaal homo zijn (CGVS p.17) van een erg stereotiep beeld over homoseksuelen, hetgeen evenmin te rijmen valt met een eigen homoseksuele geaardheid. Uw weinig doorleefde verklaringen over hoe u uw homoseksualiteit hebt ontdekt en ervaren ondermijnen ernstig de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw homoseksuele geaardheid.

Hierop aansluitend moet worden opgemerkt dat u wel erg vage verklaringen aflegde over het moment waarop u de homoseksuele pornofilm hebt gezien, hetgeen volgens uw verklaring toch een belangrijk moment was aangezien u door die film uw homoseksuele geaardheid verklaart te hebben ontdekt. Wanneer u werd gevraagd met wie u die film hebt bekeken, verklaarde u namelijk eerst dat er in een dorp meestal maar een persoon een televisie heeft en dat iedereen in de wijk naar daar ging om de film te bekijken. Wanneer u vervolgens werd gevraagd of u dus met een hele groep mensen naar de film keek, verklaarde u dat het toch niet echt veel mensen waren (CGVS p.12), dat het toch niet de enige tv in het dorp was en dat de film toch ook niet in het openbaar werd vertoond, maar dat u passeerde langs het huis waar de film werd vertoond, dat u aanklopte en vervolgens naar binnen werd uitgenodigd om mee naar de film te kijken (CGVS p.13,14). Echter, rekening houdend met de homofobe Kameroense maatschappij is het geenszins plausibel dat er in uw wijk zomaar een homoseksuele pornofilm zou worden vertoond, waar iedereen naar kan komen kijken, terwijl homoseksualiteit volgens de algemene opinie volstrekt taboe is. Dat u bovendien ook beweert helemaal niet te weten hoe de reacties op de homoseksuele pornofilm waren terwijl u wel zelf aanwezig was op de vertoning, is evenmin

geloofwaardig. U verklaart dat u niet hebt geluisterd naar de mening van de anderen, u concentreerde zich gewoon op de film (CGVS p.12,14). Wel zei u dat mensen zegden: "Kijk eens wat die mannen met elkaar doen", en dat u dan antwoordde dat dat hun eigen leven is, dat dat andermans zaken niet zijn. Wanneer u vervolgens werd gevraagd hoe er dan op uw reactie werd gereageerd, antwoordde u vaagweg dat iedereen op zijn eigen manier reageert, dat u niet weet hoe de anderen reageerden, dat u alleen voor zichzelf kunt spreken en dat u na de film naar buiten bent gegaan (CGVS p.12). Dergelijke vage verklaringen over een incident dat de kern van uw asielrelaas uitmaakt is echter niet acceptabel, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder wordt aangetast.

Verder legde u ook weinig coherente verklaringen af over wanneer uw relatie met (C.) precies is begonnen. Eerst verklaarde u namelijk dat uw relatie met (C.) begon toen jullie samen naar een meer reden, (C.) u begon aan te raken, u er opgewonden van geraakte en jullie dan samen de liefde hebben bedreven (CGVS p.10), terwijl u later verklaarde dat de liefde tussen jullie begon nadat (C.) u foto's van zijn homoseksuele vrienden had laten zien (CGVS p.15), om dan nog later te verklaren dat jullie relatie is begonnen toen jullie samen naar een hotel zijn gegaan (CGVS p.17). Wanneer u er vervolgens mee werd geconfronteerd dat u eerder had verklaard dat u en (C.) voor het eerst seks hadden in de auto, zei u dat jullie in de auto hebben gepraat en dat (C.) u heeft aangeraakt (CGVS p.17). Het louter aanpassen van uw eerdere verklaringen is echter niet afdoende om vastgestelde tegenstrijdigheden op te heffen. Dergelijke sterk uiteenlopende verklaringen over een fundamenteel aspect in uw asielrelaas worden niet aanvaard, waardoor opnieuw wordt geraakt aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Vervolgens is het ook opmerkelijk dat u volgens uw verklaringen meer dan een week werd vastgehouden door de politiediensten en dat u zich hierna meermaals in het politiekantoor moest gaan aanmelden en dat (C.), die toch samen met u werd betrap, helemaal geen problemen zou hebben gehad na dit incident. U verklaart dat dat komt, omdat hij een blanke man is en dat de mensen daarom bang zijn (CGVS p.9). Ook zegt u dat niemand in de gaten heeft dat (C.) homo is, omdat hij een blanke man is. Wanneer u vervolgens echter werd gevraagd hoe dat dan precies komt, kunt u dit niet uitleggen (CGVS p.20). Deze uiterst vage verklaringen over waarom (C.) geen problemen blijkt te hebben in Kameroen nadat hij samen met u werd betrap en dat u het land zou moeten verlaten uit vrees voor uw leven komen uw geloofwaardigheid geenszins ten goede.

Na studie van uw dossier moet er nog een bijkomende tegenstrijdigheid vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen aangaande uw opsluiting bij de politie. Zo verklaarde u in het gehoor door het CGVS (CGVS p. 18) dat u iets meer dan een week werd opgesloten waarna u werd vrijgelaten. Echter had u in de op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het CGVS nog verklaard dat u gedurende drie weken werd opgesloten door de politie (CGVS vragenlijst dd.20.05.2014, p.2). Deze tegenstrijdigheid aangaande een gebeurtenis die raakt aan de kern van uw asielrelaas bevestigt dan ook verder het vastgestelde gebrek aan geloofwaardigheid van uw asielverklaringen.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Uw geboorteakte bevat immers louter persoonsgegevens en de folder van homobars is geenszins bij machte om uw verklaarde homoseksuele geaardheid aan te tonen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, zijn er geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Volgens verzoeker is de motivering van de bestreden beslissing in rechte en in feite niet evenredig aan het gewicht van de genomen beslissing. Hij meent dat rekening moet worden gehouden met zijn zwakke mentale toestand en met het feit dat homoseksualiteit altijd taboe is in Afrika. Verzoeker stelt nog als volgt in onderhavig verzoekschrift: "het administratieve dossier bevat geen informatie over het gevoel van de homoseksualiteit in Kameroen of over het mogelijke bestaan van de strafrechtelijke strafbaarstelling van de homoseksualiteit in Kameroen. Terwijl in Kameroen staat op homoseksualiteit een gevangenisstraf van vijf jaar volgens artikel 347 bis van de Kameroense wetboek van strafrecht.

Verzoeken kan niet verzoeken naar de bescherming van de nationale autoriteiten. Als men de beslissing leest van het CGVS, stelt men vast dat het CGVS daar geen rekening mee gehouden heeft.”

2.1.2. Verzoeker legt ter terechtzitting samen met een aanvullende nota twee attesten neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Kameroense samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) hij er niet in geslaagd is om duidelijk weer te geven wanneer en hoe hij zich bewust werd van zijn homoseksuele geaardheid, (ii) hij erg vage verklaringen aflegde over het moment waarop hij de homoseksuele pornofilm heeft gezien, terwijl dit volgens zijn verklaring een belangrijk moment was aangezien hij door die film zijn homoseksuele geaardheid zou ontdekt hebben, (iii) hij incoherente verklaringen aflegde over wanneer zijn relatie met (C.) precies is begonnen, (iv) hij eveneens vage verklaringen aflegde over waarom (C.) geen problemen blijkt te hebben nadat hij samen met verzoeker werd betrappt, terwijl verzoeker zelf zijn land van herkomst ontvluchtte, (v) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande zijn opsluiting bij de politie, en (vi) de door hem neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift aanvoert dat rekening moet worden gehouden met zijn zwakke mentale toestand, dient opgemerkt dat verzoeker noch op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch tijdens zijn gehoor op het CGVS melding maakte van een zwakke mentale toestand die hem zou verhinderen coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen (administratief dossier, stukken 8 en 18). Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt bovendien dat het gehoor op een normale wijze is geschied. Evenmin brengt verzoeker een medisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat zijn mentale gezondheid hem verhindert om coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Met de blote bewering dat hij een zwakke mentale toestand heeft, kan verzoeker de pertinente motieven van de bestreden beslissing niet weerleggen.

Waar verzoeker stelt dat rekening moet worden gehouden met het feit dat homoseksualiteit altijd taboe is in Afrika, slaagt hij er evenmin in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, aangezien uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat weldegelijk rekening werd gehouden met de homofobe context van de Kameroense samenleving en hij nalaat *in concreto* te duiden waar de bestreden beslissing volgens hem geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden met dit gegeven.

Wat betreft de twee attesten die verzoeker ter terechtzitting met een aanvullende nota neerlegt (rechtsplegingsdossier, stuk 7), dient erop gewezen dat deze attesten duidelijk een gesolliciteerd karakter hebben. Documenten hebben bovendien enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. Dit klemmt des te meer daar in het attest van de heer (D.H.) vermeld wordt dat deze heer in de maanden juli, augustus en september 2014 seksuele betrekkingen heeft gehad met verzoeker, terwijl verzoeker hiervan geen enkele melding maakte tijdens zijn gehoor op het CGVS op 18 augustus 2014 en enkel verwees naar een Belgische homobar (gehoorverslag CGVS, p. 19). Redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoeker melding zou maken van homoseksuele activiteiten in België, *quod non in casu*.

Waar verzoeker nog aanvoert dat het administratief dossier geen informatie bevat met betrekking tot "*het gevoel van de homoseksualiteit*" of de strafbaarstelling ervan in Kameroen, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing op uitgebreide en pertinente wijze wordt gemotiveerd waarom er geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid, zodat het feit dat het administratief dossier geen informatie bevat met betrekking tot "*het gevoel van de homoseksualiteit*" of de strafbaarstelling ervan in Kameroen, niet relevant is. Verzoeker slaagt er middels onderhavig verzoekschrift immers niet in zijn beweerde homoseksuele geaardheid alsnog aannemelijk te maken.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker faalt om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS